

Rekneskap med mor.

Ein liten ti aar gamal gut hadde set korleis mori ein dag betalte nokre rekningar, og daa kom han paa, at han og i grunnen hadde noko til gode av ho, og han sette seg difor til aa skriva ei sovori rekning:

Rekning fraa Lars til mor.

Bore inn ved 6 gonger	60 ore
Bore inn vart 6 gonger	60 »
Gjenge ærend 4 gonger	40 »
Vore snild gut	20 »

Til saman 180 ore

Mor tok rekningi, men sa ikkje noko. Næste morgon fann Lars paa plassen sin ved bordet 180 ore og denne rekningi:

Rekning fraa mor til Lars.

For ein god heim i 10 aar	— ingenting
For all maten og anna godt	— ingenting
For vakenæter, naar Lars var sjuk	— ingenting
For at mor hev vore snild	— ingenting

Til saman: ingenting

Lars goymde pengane i lumma; men daa han hadde lese rekningi, vart han raud i andletet og fekk taaror i augo.

Han gav mor att pengane, slo armene um halsen hennar og bad ho vent um tilgjevning for di han hadde vore so tankelaus. Og det var lett for vesle Lars aa faa tilgjevning av mor, maa vita.

Hev du nokor tid tenkt etter kor mykje kjærleiken hennar mor er verd, og at mor gjev all utan aa krevja noko att?

Du kjem kann henda ikkje i hug, kor mykje mor gjev deg og ofrar paa deg? Kor mykje arbeid, kor mange tankar og kor stor omsut ho hev for deg. Og for all dette krev ho ingi løn.

Det er ingen kjærleik i verdi som kann mæla seg med mors kjærleiken, for ho mor tenkjer aldri paa seg sjølv, naar ho berre kann faa gjera barnet sitt noko godt.

Naar du vert stor og kjem millom framande, skal du nok faa røyndet dei gamle ordet: Noko for noko, d. e.: All du fær, lyt du gjera lika for.

Soleis var det ikkje heime hjaa mor. Gløym ikkje den store kjærleik, og omsut mor hadde for deg kvar dag, og alle vakenætene ho hev havt for di skuld: 'Kanskje ho hev felt mang ei taara for deg.

Ver snild, kjærleg og god mot mor, du gut og du gjenta!—

Heidra ho og gjer ho glad med eitkvart paa «morsdagen» og alltid elles!